

UOHSX00AXRMS

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

PŘÍKAZ

Č. j.: ÚOHS-S0027/2018/VZ-02536/2018/542/PKn

Brno: 24. ledna 2018

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve věci spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. d) citovaného zákona, jehož se dopustil

- obviněný – Český rozhlas, IČO 45245053, se sídlem Vinohradská 1409/12, 120 00 Praha, při zadávání části 3 nazvané „Zadávání veřejných zakázek“ veřejné zakázky „Právní služby pro potřeby Českého rozhlasu a Rady Českého rozhlasu“ zadávané ve zjednodušeném režimu, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 6. 2. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 9. 2. 2017 pod ev. č. Z2017-003545, ve znění opravy uveřejněné dne 6. 3. 2017, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 9. 2. 2017 pod ev. č. 2017/S 028-050301, ve znění opravy uveřejněné pod ev. č. 2017/S 045-082903 dne 4. 3. 2017,

vydává podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tento

příkaz:

I.

Obviněný – Český rozhlas, IČO 45245053, se sídlem Vinohradská 1409/12, 120 00 Praha – **se** při zadávání části 3 nazvané „Zadávání veřejných zakázek“ veřejné zakázky „Právní služby pro potřeby Českého rozhlasu a Rady Českého rozhlasu“ zadávané ve zjednodušeném režimu, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 6. 2. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 9. 2. 2017 pod ev. č. Z2017-003545, ve znění opravy uveřejněné dne 6. 3. 2017, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 9. 2. 2017 pod ev. č. 2017/S 028-050301, ve znění opravy

uveřejněné pod ev. č. 2017/S 045-082903 dne 4. 3. 2017, **dopustil přestupku** podle § 268 odst. 1 písm. d) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, tím, že v zadávacím řízení na předmětnou veřejnou zakázku nedodržel postup stanovený pro vyřizování námitek dle citovaného zákona, když rozhodnutím ze dne 5. 5. 2017 o námitkách stěžovatele – Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 28360125, se sídlem Helfertova 2040/13, 613 00 Brno – jež byly zadavateli doručeny dne 24. 4. 2017, odmítl námitky dle § 245 odst. 3 písm. a) citovaného zákona, přestože výše uvedený stěžovatel byl osobou oprávněnou k podání námitek podle § 241 citovaného zákona, v důsledku čehož porušil ustanovení § 245 odst. 1 citovaného zákona, které stanoví povinnost zadavatele vyjádřit se podrobně a srozumitelně ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách, jelikož se v odůvodnění rozhodnutí o námitkách vůbec nevyjádřil k námitkám stěžovatele, respektive se z věcného hlediska obsahem námitek vůbec nezabýval.

II.

Za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto příkazu se obviněnému – Český rozhlas, IČO 45245053, se sídlem Vinohradská 1409/12, 120 00 Praha – podle § 268 odst. 2 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **ukládá**

pokuta ve výši 25 000 Kč (dvacet pět tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do **jednoho měsíce** ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu.

ODŮVODNĚNÍ

1. Obviněný – Český rozhlas, IČO 45245053, se sídlem Vinohradská 1409/12, 120 00 Praha (dále jen „obviněný“ nebo „zadavatel“) – zahájil zadávací řízení ve zjednodušeném režimu podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), dne 6. 2. 2017 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění za účelem zadání části 3 nazvané „Zadávací veřejných zakázek“ veřejné zakázky „Právní služby pro potřeby Českého rozhlasu a Rady Českého rozhlasu“, přičemž předmětné oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 9. 2. 2017 pod ev. č. Z2017-003545, ve znění opravy uveřejněné dne 6. 3. 2017, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 9. 2. 2017 pod ev. č. 2017/S 028-050301, ve znění opravy uveřejněné pod ev. č. 2017/S 045-082903 dne 4. 3. 2017 (dále jen „část 3 veřejné zakázky“).
2. Ze seznamu podaných nabídek v rámci zjednodušeného režimu k zadání části 3 veřejné zakázky vyplývá, že zadavatel dne 10. 3. 2017 obdržel nabídku od stěžovatele – Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 28360125, se sídlem Helfertova 2040/13, 613 00 Brno (dále jen „stěžovatel“). Z protokolu o otevírání nabídek v listinné podobě ze dne 13. 3. 2017 vyplývá, že stěžovatel podal nabídku do části 3 veřejné zakázky. Z obsahu předmětné nabídky, zejména z krycího listu či smlouvy o společnosti ze dne 9. 3. 2017 (dále jen „smlouva o společnosti“), vyplývá, že nabídka pro část 3 veřejné zakázky byla stěžovatelem podána jménem „Společnosti pro Český rozhlas“, jejímž vedoucím účastníkem je stěžovatel, a jež vznikla na základě uvedené smlouvy o společnosti (dále jen „Společnost pro Český rozhlas“). Skutečnost, že zadavatel považoval předmětnou nabídku za nabídku Společnosti pro Český rozhlas, vyplývá rovněž z písemné zprávy o hodnocení nabídek ze dne 4. 4. 2017.

3. Dne 7. 4. 2017 zadavatel rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky na část 3 veřejné zakázky. Proti předmětnému rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky podal stěžovatel námitky ze dne 24. 4. 2017, které byly zadavateli doručeny téhož dne. Předmětné námitky zadavatel rozhodnutím ze dne 5. 5. 2017 odmítl dle § 245 odst. 3 písm. a) zákona s odůvodněním, že námitky nebyly podány oprávněnou osobou, neboť námitky byly podány proti jinému úkonu či opomenutí než je stanovení zadávacích podmínek, volba druhu zadávacího řízení, režimu veřejné zakázky a postup zadavatele směřující k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení, přičemž takové námitky může dle ustanovení § 241 odst. 3 zákona podat pouze účastník předmětného zadávacího řízení, kterým stěžovatel dle zadavatele není.
4. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) jako orgán příslušný podle § 248 zákona obdržel dne 15. 5. 2017 návrh stěžovatele z téhož dne na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných v části 3 veřejné zakázky. O tomto návrhu ze dne 15. 5. 2017 bylo Úřadem vedeno správní řízení pod sp. zn. S0189/2017/VZ, ve kterém Úřad dospěl k závěru, že zadavatel porušil postup pro vyřizování námitek dle zákona, když neoprávněně odmítl námitky stěžovatele ze dne 24. 4. 2017 z důvodu uvedeného v § 245 odst. 3 písm. a) zákona, tj. že nebyly podány oprávněnou osobou k podání námitek dle § 241 zákona, přestože tento důvod pro odmítnutí námitek nebyl ve skutečnosti dán, a zadavatel se tak podanými námitkami z hlediska věcné stránky v rozhodnutí o námitkách ze dne 5. 5. 2017 vůbec nezabýval, přičemž Úřad v daném správním řízení uložil nápravné opatření dle § 263 odst. 5 zákona spočívající ve zrušení rozhodnutí zadavatele o námitkách stěžovatele. Rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0189/2017/VZ-19785/2017/542/ODv ze dne 30. 6. 2017 nabylo právní moci dne 3. 10. 2017.
5. Úřad na základě výše uvedeného konstatuje, že byly dostatečně zjištěny skutkové okolnosti pro vydání tohoto příkazu, kdy podle § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), lze povinnost v řízení z moci úřední a ve sporném řízení uložit formou písemného příkazu. Příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné; vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení.
6. Podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), správní orgán může o přestupku rozhodnout příkazem. Příkazem lze uložit správní trest napomenutí, pokuty, zákazu činnosti, nebo propadnutí věci nebo náhradní hodnoty.

I. K výroku I. příkazu

7. Podle § 241 odst. 1 zákona námitky může podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním podlimitní nebo nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 nebo se zvláštními postupy podle části šesté hrozí nebo vznikla újma (dále jen "stěžovatel").
8. Podle § 241 odst. 2 zákona se námitky podle odstavce 1 podávají písemně a lze je podat proti
  - a) všem úkonům nebo opomenutím zadavatele v zadávacím řízení a zvláštnímu postupu podle části šesté, včetně stanovení zadávacích podmínek,
  - b) volbě druhu zadávacího řízení nebo režimu veřejné zakázky, nebo

- c) postupu zadavatele, který směřuje k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení v rozporu s tímto zákonem.
9. Podle § 241 odst. 3 zákona námitky týkající se jiných úkonů či opomenutí zadavatele, než je stanovení zadávacích podmínek, volba druhu zadávacího řízení, režimu veřejné zakázky a postup zadavatele směřující k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení, může podat pouze účastník zadávacího řízení.
10. Podle § 245 odst. 1 zákona zadavatel do 15 dnů od doručení námitek odešle rozhodnutí o námitkách stěžovateli. V rozhodnutí uvede, zda námitkám vyhovuje nebo je odmítá; součástí rozhodnutí musí být odůvodnění, ve kterém se zadavatel podrobně a srozumitelně vyjádří ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách. Pokud zadavatel námitkám vyhová, sdělí v rozhodnutí současně, jaké provede opatření k nápravě.
11. Podle § 245 odst. 2 zákona pokud zadavatel neshledá důvody pro vyhovění, námitky rozhodnutím odmítne. Za odmítnutí se považuje i částečné vyhovění námitkám nebo provedení jiného opatření k nápravě, než kterého se stěžovatel v námitkách domáhal. Provede-li zadavatel jiné opatření k nápravě, než kterého se stěžovatel domáhá, je stěžovatel oprávněn podat nové námitky i proti takovému opatření k nápravě.
12. Podle § 245 odst. 3 zákona platí, že zadavatel odmítne rovněž námitky, které
- a) nejsou podané oprávněnou osobou podle § 241,
  - b) jsou podány opožděně, nebo
  - c) nesplňují náležitosti podle § 244.
13. Podle § 268 odst. 1 písm. d) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že postupuje při vyřizování námitek v rozporu s § 245 odst. 1, 2, 3 nebo 4 zákona.
14. Úřad předně v obecné rovině uvádí, že námitky jsou procesní institut, který představuje primární ochranu dodavatelů před nezákonným postupem zadavatele. Jsou-li námitky podány, je zadavatel povinen v rozhodnutí o nich uvést, zda námitkám vyhovuje, či je odmítá, a zároveň toto své rozhodnutí odůvodnit, a to v souladu se zásadou transparentnosti (§ 6 odst. 1 zákona), tedy tak, aby rozhodnutí zadavatele bylo zpětně přezkoumatelné. Úřad v této souvislosti odkazuje na ustálenou judikaturu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010 č. j. 1 Afs 45/2010 – 159), podle které požadavek transparentnosti *„(...) není splněn tehdy, pokud jsou v zadavatelově postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele.“* Tato povinnost zadavatele, dovoditelná již ze samotných zásad zadávání veřejných zakázek, je pak v ustanovení § 245 odst. 1 zákona zdůrazněna výslovným požadavkem na to, aby se zadavatel v rozhodnutí o námitkách podrobně a srozumitelně vyjádřil ke všem skutečnostem v nich uvedeným.
15. Přímo ze zákonného ustanovení tedy plyne, že zadavatel své povinnosti ve vztahu k řádně podaným námitkám nesplní, pokud se s nimi vypořádá pouze obecným sdělením, aniž by své rozhodnutí opřel o argumentaci založenou na konkrétních a přezkoumatelných skutečnostech. Povinnost podrobně a srozumitelně se vyjádřit ke všem skutečnostem uvedeným v námitkách má zadavatel i v případě zcela nesouvisejících či lichých argumentů

stěžovatele, a to v tom smyslu, že musí (konkrétním a zpětně přezkoumatelným způsobem) odůvodnit, proč argumentaci stěžovatele pokládá za nesouvisající, resp. lichou. Cílem ustanovení § 245 odst. 1 zákona pak je předejít situaci, kdy zadavatel pro vyřizování námitek zvolí např. příliš obecné odůvodnění, případně se nevypořádá se všemi námitkami stěžovatele. Předmětné ustanovení tak konstruuje takové pojetí vyřizování námitek, které zajišťuje, že stěžovatel nebude na svých právech dotčen neochotou (či snad dokonce neschopností) zadavatele svůj postup racionálně hájit, když však přitom setrvává na tom, že jeho postup je zákonný.

16. Úřad dále uvádí, že úprava stanovená v § 245 odst. 1 zákona směřuje k plnohodnotnému naplnění práva, že každý dodavatel pohybující se na dotčeném trhu má právo na transparentní a nediskriminační postup zadavatele v zadávacím řízení a právo na nezávislý přezkum úkonů či rozhodnutí zadavatele poté, co se u něj dotčený uchazeč neúspěšně bránil námitkami dle zákona.
17. Jestliže totiž stěžovatel podá zadavateli námitky, musí se jimi zadavatel zabývat s veškerou pečlivostí. Je tomu tak především proto, že prostřednictvím rozhodnutí o námitkách zadavatel stěžovatele seznamuje se svým pohledem na stěžovatelem vznesené argumenty, což může mít zásadní význam pro rozhodnutí stěžovatele o jeho dalším postupu, tj. zejména též o tom, zda bude proti postupu zadavatele, který jeho námitky odmítl, brojit návrhem u Úřadu či nikoliv. V případě, že se stěžovatel rozhodne návrh podat, jsou pak z povahy věci skutečnosti uvedené zadavatelem v rozhodnutí o námitkách významným podkladem pro náležitou formulaci a odůvodnění takového návrhu. V situaci, kdy zadavatel svůj postup (zpochybňovaný podanými námitkami) konkrétním způsobem nezodpovídá, je stěžovatel, chce-li hájit své právo na transparentní postup zadavatele, de facto nucen podávat návrh k Úřadu (příčemž nelze přehlížet, že s jeho podáním je spojena i povinnost složit peněžitou kauci) toliko na základě svých domněnek, tj. aniž by znal argumentaci, na jejímž základě zadavatel pokládá jeho tvrzení za nesprávná či irelevantní. Za této situace by pak bylo krajně nespravedlivé, aby zadavatel až v průběhu správního řízení představil komplexní argumentaci (kterou přitom musí znát od samého počátku, resp. od okamžiku, kdy se pro určitý postup rozhodl) opřenou o relevantní podklady, na základě které by dosáhl zamítnutí návrhu (a propadnutí navrhovatelem složené kauce státu).
18. Povinnost zadavatele vyjádřit se podrobně a srozumitelně ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách nevzniká v případě, že zadavatel námitky odmítá podle ustanovení § 245 odst. 3 zákona. Uvede-li zadavatel jako důvod pro odmítnutí námitek skutečnost podle § 245 odst. 3 písm. a) zákona, pak v takovém případě lze považovat za „podrobné a srozumitelné“ odůvodnění takového rozhodnutí, popíše-li zadavatel dostatečně své úvahy, na základě kterých dospěl k závěru, že stěžovatel není osobou oprávněnou k podání námitek. Pak je na místě posouzení, zda bylo možné ze strany zadavatele tento zákonný institut odmítnutí námitek dle § 245 odst. 3 písm. a) zákona využít a nevyjadřovat se tak úplně a srozumitelně k uplatněným námitkám, jež zpochybňují postup zadavatele např. při zadávání rozhodné veřejné zakázky. Jestliže však důvod pro odmítnutí podle § 245 odst. 3 písm. a) zákona dán není, pak zadavatel nemohl využít (nezákonně využil) formálního odmítnutí námitek dle § 245 odst. 3 písm. a) zákona a musel se zabývat (věcně vypořádat dle § 245 odst. 1 zákona) v námitkách uplatněnými skutečnostmi a výtkami. Jiný postup by dle názoru Úřadu mohl vést k obcházení zákona. Pokud by totiž zadavatel nechtěl námitky

vypořádávat, odkazoval by jen na formální důvod uvedený v § 245 odst. 3 písm. a) zákona, přestože ten není dán.

19. Důležitost institutu námitek a toho, jak mají být zadavatelem vyřízeny, vyplývá i z úmyslu zákonodárce penalizovat zadavatele v případě, že na námitky nebude reagovat ve lhůtách a způsobem stanoveným zákonem. Nejedná se přitom pouze o vznik odpovědnosti zadavatele za případný přestupek, ale především o možnost uložení zcela nového (v porovnání s předešlou právní úpravou zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách) nápravného opatření Úřadem podle § 263 odst. 5 zákona, tj. zrušení rozhodnutí o námitkách, a dále i možnost zrušení samotného zadávacího řízení podle § 263 odst. 6 zákona tam, kde Úřad v průběhu řízení o návrhu zjistí, že zadavatel o podaných námitkách nerozhodl ve smyslu § 245 odst. 5 zákona. Ignorance povinností pramenících z § 245 zákona tak může mít pro zadavatele a osud jím zadávané veřejné zakázky i zcela fatální následky.
20. Jelikož zadavatel odmítl námitky stěžovatele ze dne 24. 4. 2017 s odůvodněním, že nebyly podány oprávněnou osobou, bylo nezbytné, aby Úřad posoudil, zda byly naplněny podmínky k odmítnutí námitek podle § 245 odst. 3 písm. a) zákona. K tomuto uvádí Úřad následující.
21. Z dokumentace o části 3 veřejné zakázky Úřad zjistil, že zadavatel dne 24. 4. 2017 obdržel námitky stěžovatele z téhož dne. V námitkách stěžovatel brojil proti postupu zadavatele při hodnocení nabídek a rozhodnutí zadavatele o výběru dodavatele. Dne 5. 5. 2017 zadavatel rozhodnutím námitky stěžovatele odmítl s odůvodněním, že nebyly podány oprávněnou osobou, přičemž po věcné stránce se zadavatel k námitkám stěžovatele ze dne 24. 4. 2017 vůbec nevyjádřil. Zadavatel v odůvodnění rozhodnutí o námitkách ze dne 5. 5. 2017 popsal svou úvahu, na základě které dospěl k závěru, že stěžovatel není osobou oprávněnou k podání námitek. Dle zadavatele je k podání námitek podle § 241 odst. 3 zákona aktivně legitimován pouze účastník předmětného zadávacího řízení, kterým však stěžovatel dle názoru zadavatele není. Postavení účastníka řízení ve smyslu § 47 odst. 1 zákona dle zadavatele v šetřeném případě svědčí pouze Společnosti pro Český rozhlas a nikoli rovněž jednotlivým členům této společnosti. Vzhledem k tomu, že námitky stěžovatele neobsahovaly dle zadavatele žádnou informaci o skutečnosti, že by stěžovatel jednal vůči zadavateli při podání námitek jménem Společnosti pro Český rozhlas, dospěl zadavatel k závěru, že stěžovatel jedná svým jménem, přičemž není účastníkem zadávacího řízení, a tudíž není aktivně legitimován k podání námitek podle § 241 odst. 3 zákona.
22. K uvedenému Úřad konstatuje, že ustanovení § 241 odst. 3 zákona výslovně uvádí, že námitky týkající se jiných úkonů či opomenutí zadavatele, než je stanovení zadávacích podmínek, volba druhu zadávacího řízení, režimu veřejné zakázky a postup zadavatele směřující k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení (tedy i námitky směřující proti postupu zadavatele při hodnocení nabídek a proti rozhodnutí o výběru dodavatele – pozn. Úřadu), může podat pouze účastník zadávacího řízení. Osobu účastníka předmětného zadávacího řízení pak definuje § 47 odst. 1 písm. b) zákona, který stanoví, že dodavatel se stává účastníkem zadávacího řízení v okamžiku, kdy podá žádost o účast nebo nabídku.
23. Výše citovaná ustanovení je však nutné vykládat nikoli pouze z hlediska jazykového výkladu, ale rovněž s ohledem na účel předmětných ustanovení. Účelem ustanovení § 241 odst. 3 zákona je od určitého okamžiku zadávacího řízení (typicky od podání nabídek) omezit možnost podání námitek pouze na subjekty, jež prokázaly zřejmý reálný zájem na získání

veřejné zakázky, a na něž úkony zadavatele, proti kterým mohou směřovat námitky podané dle § 241 odst. 3 zákona, mohou mít reálný dopad a způsobit jim tak újmu. Předmětný účel vyplývá ze zákona především při přímém srovnání ustanovení § 241 odst. 3 zákona s ustanovením § 241 odst. 1 zákona. Podle ustanovení § 241 odst. 1 zákona může libovolný dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním podlimitní nebo nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 nebo se zvláštními postupy podle části šesté, hrozí nebo vznikla újma. Právě pojem újmy je obecně pro podání námitek klíčovou skutečností, neboť účelem celého institutu námitek je právě ochrana dodavatele před újmou způsobenou postupem zadavatele v rozporu se zákonem. Odstavce 2 a 3 § 241 zákona pak dále specifikují výše uvedené obecné podmínky k podání námitek upravené v § 241 odst. 1 zákona.

24. Takový přístup k výkladu, jenž nevychází z pouhého textu ustanovení zákona, nýbrž reflektuje též smysl a účel ustanovení § 241 odst. 3 zákona, považuje Úřad za žádoucí a plně odpovídající právnímu mínění Ústavního soudu České republiky, který byl předestřen například v nálezů sp. zn. Pl. ÚS 33/97, Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu, sv. 9, str. 399 a násl. [str. 407], vyhlášený pod č. 30/1998 Sb., v němž se hovoří o tom, že *„[d]alším naprosto neudržitelným momentem používání práva je jeho aplikace, vycházející pouze z jeho jazykového výkladu. Jazykový výklad představuje pouze prvotní přiblížení se k aplikované právní normě. Je pouze východiskem pro objasnění a ujasnění si jejího smyslu a účelu (...).“* K obdobným závěrům dospěl i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 6 A 97/2001-39 ze dne 12. 10. 2004, v němž za nesprávný označil přístup orgánu ochrany přírody, jenž ve svém rozhodnutí vycházel z dikce konkrétního ustanovení, *„tedy toliko z jazykového výkladu, pomíjeje, že jazykový výklad je sice výkladem prvotním, ale pouze a jedině v tom smyslu, že se jím interpret poprvé seznamuje s obsahem právní normy, která je ukryta ve vykládaném právním předpisu. Zda extenze a intenze právní normy je skutečně taková, jak se zdá z jazykového výkladu právního předpisu, musí potvrdit nebo vyvrátit ostatní výkladové metody – především výklad teleologický, logický, systematický a případně historický, jejichž závěry je nezbytné poměřovat imperativem ústavně konformní interpretace a aplikace.“*
25. Z předmětných ustanovení § 241 zákona je zřejmé, že pro úpravu aktivní legitimity k podání námitek byla rozhodující reálnost hrozby či existence újmy. Zatímco v počátečních fázích zadávacího řízení, např. při stanovení zadávacích podmínek, hrozí újma širokému okruhu potenciálních dodavatelů, konkrétně dodavatelům, kteří jsou schopni veřejnou zakázku plnit a mají o plnění veřejné zakázky zájem, od určité fáze zadávacího řízení zákonodárce zjevně předpokládá, že újma může být pochybením zadavatele způsobena pouze dodavatelům, jež se zadávacího řízení fakticky účastní. Pro posouzení aktivní legitimity je však nutno chápat podmínku účastenství stanovenou v § 241 odst. 3 zákona v širším významu, a to tak, že účastníkem je subjekt fakticky se zadávacího řízení účastnící, projevující reálný zájem na získání veřejné zakázky a činící relevantní úkony k dosažení tohoto cíle vůči zadavateli, jako např. podání nabídky či její následné objasnění. V případě, že nabídku do zadávacího řízení podala společnost čítající vícero společníků, je nutné zohlednit, že všechny subjekty, jež jsou členy předmětné společnosti, mají zájem na získání veřejné zakázky a k jejímu získání učinily relevantní kroky, a to minimálně podání společné nabídky.

26. Uvedený závěr přitom není dle názoru Úřadu nijak v rozporu s § 47 odst. 1 zákona. Předmětné ustanovení upravuje především okamžik vzniku účastenství, když stanoví, že dodavatel se stává účastníkem zadávacího řízení v okamžiku, kdy
- a) vyjádří předběžný zájem podle § 58 odst. 5 nebo § 129 odst. 4,
  - b) podá žádost o účast nebo nabídku, nebo
  - c) zahájí jednání se zadavatelem v zadávacím řízení.

Z předmětného ustanovení tak vyplývá, že okamžikem podání nabídky Společnosti pro Český rozhlas došlo ke vzniku statusu účastníka zadávacího řízení. V šetřeném případě tak v daném okamžiku dva dodavatelé formou společnosti podali nabídku, čímž došlo ke vzniku účastenství, které dopadá na všechny účastníky společnosti. O stěžovateli tedy lze svým způsobem říci, že podal do zadávacího řízení nabídku, byť tuto nabídku podal v rámci Společnosti pro Český rozhlas, tedy nikoliv samostatně, nýbrž společně s dalším společníkem jmenované společnosti a to jejím jménem. Tato úvaha jen dokresluje fakt, že stěžovatel skutečně a „hmatatelně“ projevil zájem na získání veřejné zakázky, zadávacího řízení se účastnil prostřednictvím Společnosti pro Český rozhlas vzniklé právě za účelem účasti v předmětném zadávacím řízení, což ve svém důsledku mimo jiné znamená i to, že stěžovateli mohla vzniknout nebo alespoň hrozit újma v důsledku postupu zadavatele učiněném i v té části zadávacího řízení, v níž by jinak hrozila újma jen účastníkům zadávacího řízení.

27. Úřad tedy interpretoval ustanovení § 241 odst. 3 zákona pomocí výkladu e ratione legis, jelikož pouhý jazykový výklad by zcela popřel smysl či účel institutu námitek a v zásadě by ani nemohl odpovídat úmyslu zákonodárce, který rozdělil úkony zadavatele, proti nimž mohou dodavatelé podat námítky do dvou okruhů. Prvním jsou ty úkony, proti nimž mohou podat námítky pouze účastníci zadávacího řízení a druhým ty, proti nimž mohou podat námítky i ti dodavatelé, kteří se účastníky ve smyslu § 47 odst. 1 zákona nestali nebo „prozatím“ nestali. Úřad k provedenému výkladu předmětného ustanovení § 241 odst. 3 zákona přistoupil především s ohledem na specifika šetřené otázky, za něž je třeba považovat zejména tu skutečnost, že stěžovatel byl společníkem Společnosti pro Český rozhlas (tj. společníkem účastníka zadávacího řízení na veřejnou zakázku), tedy osoba, která vůči zadavateli projevila zcela evidentní zájem získat plnění části 3 veřejné zakázky. Jinými slovy řečeno, stěžovatel byl de facto v postavení jakési neoddělitelné součásti uskupení, které se účastnilo zadávacího řízení na veřejnou zakázku a požívalo statusu účastníka ve smyslu § 47 odst. 1 zákona. Tím tedy stěžovatel dostatečně osvědčil svůj zájem na získání veřejné zakázky, a jako takovému mu postupem zadavatele mohla prokazatelně hrozit nebo vzniknout újma i jinými úkony, než je nesprávné stanovení zadávacích podmínek, volba druhu zadávacího řízení, režimu veřejné zakázky či nezákonný postup zadavatele směřující k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení. Pokud tedy stěžovateli hrozila újma i jinými postupy zadavatele v zadávacím řízení – a to hlavně v souvislosti s jeho postavením v předmětném zadávacím řízení, pak mu nemohlo být oprávněně upřeno právo podat vůči takovému postupu námítky, resp. domoci se odpovídající reakce zadavatele na včas a řádně předložené námítky.

28. Úřad dále uvádí, že v šetřeném případě podal námitky proti výběru nevhodnější nabídky (tj. proti jinému úkonu zadavatele, než je stanovení zadávacích podmínek, volba druhu zadávacího řízení, režimu veřejné zakázky nebo postup zadavatele směřujícímu k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení) stěžovatel, kterého sice nelze a priori označit za účastníka zadávacího řízení v tom nejužším slova smyslu, avšak je možné na něj nahlížet jako na osobu mající prokazatelný zájem na získání veřejné zakázky a k jejímuž získání tento učinil odpovídající kroky v zadávacím řízení. Úřad nepopírá, že zákon přiznává aktivní legitimaci k podání určitých námitek pouze účastníkům zadávacího řízení a nikoliv všem potenciálním dodavatelům, nicméně v zájmu ochrany práv na zadávacím řízení zainteresovaných dodavatelů pomocí relevantního výkladu dovozuje, že postavení účastníka (v širším slova smyslu) pro podání námitek dle § 241 odst. 3 zákona náleží jak společnosti, podala-li nabídku, tak jejím jednotlivým společníkům. Tato úvaha odpovídá logice zákonodárce, který přiznal aktivní legitimaci k podání námitek podle § 241 odst. 3 zákona jen některým osobám účastnícím se zadávacího řízení, tedy osobám, které mají zájem na získání veřejné zakázky a k jejímu získání podnikly příslušné kroky. Úřad s ohledem na výše uvedené přiznal postavení účastníka zadávacího řízení jednotlivým společníkům společnosti účastnící se toho kterého zadávacího řízení, a to proto, že u takových osob je možné objektivně presumovat jejich zájem získat veřejnou zakázku – a to na základě jejich sdružení se za takovým účelem a podání nabídky pod vzniklou právní formou. Úřad nicméně podotýká, že tyto závěry nelze zobecňovat a paušalizovat na jakékoliv další případy či vzniknuvší situace, zejména ty, kdy by se některý dodavatel, jakožto třetí osoba neúčastnící se zadávacího řízení ani sám ani v rámci jakékoliv „spolupráce“ či sdružení se s jinými dodavateli, například dodatečně dovolával svého zájmu na plnění veřejné zakázky.
29. Na tomto místě považuje Úřad za vhodné poukázat rovněž na dikci zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), neboť níže uvedená ustanovení občanského zákoníku jasně určují, jak mělo být ze strany zadavatele na stěžovatele, jakožto podatele námitek za Společnost pro Český rozhlas, nazíráno.
30. Společnost ve smyslu § 2716 odst. 1 občanského zákoníku vzniká tehdy, jestliže se několik osob zaváže sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci.
31. Podle § 2730 odst. 1 občanského zákoníku si mohou společníci rozdělit působnost při spravování společných záležitostí způsobem, jaký uznají za vhodný, přičemž pokud tak neučiní, považuje se každý společník vzhledem k takovým záležitostem za příkazníka ostatních společníků.
32. V ustanovení § 2737 odst. 1 občanského zákoníku je řečeno, že pokud jedná „*společník ve společné záležitosti s třetí osobou, považuje se za příkazníka všech společníků. Ujednají-li si společníci něco jiného, nelze to namítat vůči třetí osobě, která jedná v dobré víře.*“
33. Dle ustanovení § 2737 odst. 2 občanského zákoníku platí, že pokud jedná společník ve společné záležitosti s třetí osobou vlastním jménem, mohou ostatní společníci uplatňovat práva z toho vzniklá; třetí osoba je však zavázána jen vůči tomu, kdo s ní právně jednal. To neplatí, bylo-li třetí osobě známo, že společník jedná na účet společnosti.
34. Smlouva o společnosti uzavřená podle § 2716 a násl. občanského zákoníku mezi stěžovatelem a Mgr. Petrem Pernicou, advokátem, IČO 04195141, se sídlem Helfertova 2040/13, 613 00 Brno – Černá pole, která byla zadavateli v rámci zadávacího řízení

(konkrétně jako součást nabídky na veřejnou zakázku) prokazatelně předložena, ve svém článku 1.4 určuje stěžovatele za osobu oprávněnou zastupovat Společnost pro Český rozhlas vůči zadavateli i třetím osobám a současně v článku 3.1 stanovuje zmocnění následujícího textu: „*Smluvní strany tímto zmocňují FIALA TEJKAL (tj. stěžovatel – pozn. Úřadu) ke všem procesním úkonům spojeným s účastí Společnosti v zadávacím řízení Veřejné zakázky, zejména k podání a podpisu Nabídky a v rámci ní návrhu smlouvy či smlouvy na plnění veřejné zakázky, podání a doplňování opravných prostředků, doručování a přijímání veškerých písemností, a to vše i tehdy, je-li potřeba k takovému zastoupení zvláštní plná moc dle zvláštního zákona.*“. Prostřednictvím článku 3.2 smlouvy o společnosti pak smluvní strany zmocňují stěžovatele k uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky.

35. Úřad konstatuje, že byť obecně platí, že si smluvní strany smlouvy o společnosti mohou upravit působnost při spravování společných záležitostí dle libosti, pro právní vztahy těchto smluvních stran s třetími osobami je taková úprava de facto bez významu, jelikož třetí osoby nejsou společenskou smlouvou vázány (srov. Švestka, J.; Dvořák, J.; Fiala, J. a kol. *Občanský zákoník. Komentář*. Svazek VI. Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2014, s. 362). Tomu pak odpovídá dikce občanského zákoníku ohledně právního jednání smluvních stran smlouvy o společnosti s třetí osobou, která reflektuje ochranu dobré víry třetí osoby, jíž nemůže být z povahy věci znám obsah společenské smlouvy. Občanský zákoník však zároveň stanoví z tohoto pravidla výjimku, a to pro případy, kdy třetí osoba prokazatelně ví, kdo je za společnost oprávněn dle společenské smlouvy jednat, resp. jaká je vůle kontrahentů. Pak právní jednání takto zmocněné osoby zavazuje společnost jako celek, přestože jednajícím osobou jednala s „obeznámenou“ třetí osobou vlastním jménem.
36. S ohledem na výše uvedené má Úřad za to, že právě takový stav v šetřeném případě nastal. Zadavateli totiž byla v rámci zadávacího řízení předložena mimo jiné smlouva o společnosti, z jejíhož obsahu bylo zcela evidentní, že za Společnost pro Český rozhlas jedná stěžovatel, který je zmocněn ke všem procesním úkonům spojeným s účastí Společnosti pro Český rozhlas v zadávacím řízení na veřejnou zakázku. Tudíž i přesto, že stěžovatel jednal vlastním jménem – a to když podal námitky proti hodnocení nabídek a rozhodnutí o výběru dodavatele nikoliv explicitně za Společnost pro Český rozhlas, měl toto jednání zadavatel posoudit jako jednání zavazující celou Společnost pro Český rozhlas, resp. jako námitky podané účastníkem zadávacího řízení, neboť se zde aktivovala druhá věta ustanovení § 2737 odst. 2 občanského zákoníku. Pro výše nastíněné posouzení přitom není relevantní, že vztah mezi zadavatelem a stěžovatelem vznikl na základě postupu podle zákona, jakožto veřejnoprávního předpisu, neboť v případě absence zvláštní úpravy obsažené v zákoně je třeba posoudit věc – způsob jednání za Společnost pro Český rozhlas a s tím související – podle předpisů soukromoprávních, tj. podle příslušných ustanovení občanského zákoníku.
37. Úřad k tomuto dále uvádí, že zadavatel měl postupovat podle ustanovení jemu předložené společenské smlouvy, v němž si smluvní strany výslovně ujednaly, kdo bude Společnost pro Český rozhlas a v jakém rozsahu zastupovat a dále měl zohlednit relevantní ustanovení občanského zákoníku, z něž zcela evidentně vyplývá, že i přesto, že stěžovatel při podání námitek proti hodnocení nabídek a rozhodnutí o výběru dodavatele jednal vlastním jménem, měl toto jednání stěžovatele zadavatel posoudit jako jednání zavazující celou Společnost pro Český rozhlas, resp. jako námitky podané účastníkem zadávacího řízení, neboť se zde aktivovala druhá věta ustanovení § 2737 odst. 2 občanského zákoníku.

38. Z výše uvedených závěrů Úřadu tedy vyplývá, že stěžovatel splnil podmínky aktivní legitimace k podání námitek, které tak byly v šetřeném případě podány oprávněnou osobou podle § 241 odst. 3 zákona. Z uvedeného tedy vyplývá, že zadavatel porušil postup stanovený zákonem pro vyřizování námitek, když neoprávněně odmítl námitky stěžovatele z důvodu uvedeného v § 245 odst. 3 písm. a) zákona, tj. že nebyly podány osobou oprávněnou k podání námitek podle § 241 zákona, protože tento důvod pro odmítnutí námitek nebyl ve skutečnosti dán, přičemž se podanými námitkami z hlediska věcné stránky v rozhodnutí o námitkách ze dne 5. 5. 2017 vůbec nezabýval.
39. K tomuto Úřad uvádí, že se předmětnou problematikou podrobně zabýval již ve správním řízení zahájeném na návrh stěžovatele vedeném pod sp. zn. S0189/2017/VZ, přičemž dospěl k závěru, že zadavatel pochybil, když odmítl námitky stěžovatele dle § 245 odst. 3 písm. a) zákona, neboť námitky byly podány k tomu oprávněnou osobou dle § 241 odst. 3 zákona, přičemž v daném správním řízení Úřad uložil zadavateli nápravné opatření dle § 263 odst. 5 zákona spočívající ve zrušení rozhodnutí zadavatele o námitkách stěžovatele. Rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0189/2017/VZ-19785/2017/542/ODv ze dne 30. 6. 2017 bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0115/2017/VZ-28357/2017/323/KKř ze dne 3. 10. 2017, přičemž obě nabyly právní moci dne 3. 10. 2017. V této souvislosti Úřad odkazuje na bod 19. odůvodnění tohoto příkazu, kdy v souvislosti s porušením zákonného postupu zadavatele při vyřízení námitek stěžovatele lze uložit nápravné opatření ve formě zrušení rozhodnutí o námitkách stěžovatele, jak se ostatně stalo ve výše citovaném rozhodnutí, ale zároveň toto protiprávní jednání naplňuje skutkovou podstatu přestupku dle § 268 odst. 1 písm. d) zákona, přičemž právě tato skutečnost (věc) je předmětem tohoto příkazu.
40. Úřad na základě výše uvedeného konstatuje, že zadavatel tak nezákonně využil formálního odmítnutí námitek dle § 245 odst. 3 písm. a) zákona z důvodu chybného posouzení aktivní legitimace stěžovatele k podání námitek, přičemž se žádným způsobem v rozhodnutí o námitkách ze dne 5. 5. 2017 věcně nevypořádal se skutečnostmi uvedenými v námitkách stěžovatele, jak mu ukládá ustanovení § 245 odst. 1 zákona. Vzhledem k výše uvedenému Úřad konstatuje, že s ohledem na skutečnost, že nebyl dán důvod pro odmítnutí námitek dle § 245 odst. 3 písm. a) zákona, měl zadavatel povinnost se podrobně a srozumitelně v rozhodnutí o námitkách ze dne 5. 5. 2017 vyjádřit ke všem skutečnostem uplatněným stěžovatelem v námitkách. Toto však zadavatel vůbec neučinil, neboť se žádným způsobem ani s jednou z námitek věcně nevypořádal, resp. se z věcného hlediska obsahem námitek vůbec nezabýval.
41. Úřad tedy uzavírá, že vzhledem k zásadnímu významu institutu námitek, tj. aby se stěžovatel, resp. případný navrhovatel primárně dozvěděl autentický názor zadavatele na veškeré jím vznesené připomínky k jeho postupu v zadávacím řízení, je povinnost zadavatele podrobně a srozumitelně vyjádřit se ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách stanovena zadavateli přímo zákonem a z téhož důvodu je nesplnění této povinnosti kvalifikováno bez dalšího jako přestupek [§ 268 odst. 1 písm. d) zákona].
42. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. d) zákona tím, že v zadávacím řízení na část 3 veřejné zakázky nedodržel postup stanovený pro vyřizování námitek dle zákona, když rozhodnutím ze dne 5. 5. 2017 o námitkách stěžovatele, jež byly zadavateli doručeny dne 24. 4. 2017, odmítl námitky dle

§ 245 odst. 3 písm. a) zákona, přestože stěžovatel byl osobou oprávněnou k podání námitek podle § 241 zákona, v důsledku čehož porušil ustanovení § 245 odst. 1 zákona, které stanoví povinnost zadavatele vyjádřit se podrobně a srozumitelně ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách, jelikož se v odůvodnění rozhodnutí o námitkách vůbec nevyjádřil k námitkám stěžovatele, respektive se z věcného hlediska obsahem námitek vůbec nezabýval. S ohledem na tuto skutečnost rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto příkazu.

II. K výroku II. příkazu

43. Úřad posoudil postup obviněného a vzhledem ke zjištěným skutečnostem přistoupil k uložení pokuty, neboť obviněný svým postupem naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 268 odst. 1 písm. d) zákona.
44. Podle § 268 odst. 1 písm. d) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že postupuje při vyřizování námitek v rozporu s § 245 odst. 1, 2, 3 nebo 4 zákona.
45. V šetřeném případě se obviněný dopustil přestupku podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. d) zákona tím, že v zadávacím řízení na část 3 veřejné zakázky nedodržel postup stanovený pro vyřizování námitek dle zákona, když rozhodnutím ze dne 5. 5. 2017 o námitkách stěžovatele, jež byly zadavateli doručeny dne 24. 4. 2017, odmítl námitky dle § 245 odst. 3 písm. a) zákona, přestože stěžovatel byl osobou oprávněnou k podání námitek podle § 241 zákona, v důsledku čehož porušil ustanovení § 245 odst. 1 zákona, které stanoví povinnost zadavatele vyjádřit se podrobně a srozumitelně ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách, jelikož se v odůvodnění rozhodnutí o námitkách vůbec nevyjádřil k námitkám stěžovatele, respektive se z věcného hlediska obsahem námitek vůbec nezabýval.
46. Odpovědnost za přestupek zaniká mj. uplynutím promlčecí doby, která podle § 270 odst. 5 zákona činí 5 let.
47. Podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.
48. V návaznosti na výše uvedené Úřad před uložení pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 270 odst. 5 zákona. Ke spáchání přestupku došlo dne 10. 5. 2017, tj. následující den po marném uplynutí lhůty 15 dnů k vyřízení námitek (odeslání rozhodnutí zadavatele o podaných námitkách) stěžovatele, jež byly zadavateli doručeny dne 24. 4. 2017. Úřad se o spáchání přestupku dozvěděl v souvislosti s vedením správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (obviněného) zahájeného na základě návrhu ze dne 15. 5. 2017. Řízení o přestupku je zahájeno doručením tohoto příkazu. K uplynutí lhůty vymezené zákonem pro řízení tedy nedošlo a odpovědnost obviněného za přestupek uplynutím promlčecí doby nezanikla.
49. Podle § 268 odst. 2 písm. b) zákona se za přestupek uloží pokuta 20 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. d) zákona.

50. Podle § 37 písm. a) a c) zákona o přestupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídnou zejména k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. Podle § 38 zákona o přestupcích je povaha a závažnost přestupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, dále významem a rozsahem následku přestupku a okolnostmi jeho spáchání.
51. V rámci posouzení povahy a závažnosti přestupku Úřad konstatuje, že jednáním obviněného nedošlo k zákonem předvídanému postupu podle § 245 odst. 1 a 3 písm. a) zákona, když obviněný odmítl námitky stěžovatele, ačkoliv stěžovatel byl osobou oprávněnou k podání námitek, přičemž se obviněný v odůvodnění rozhodnutí o námitkách podrobně a srozumitelně nevyjádřil ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách, čímž se rozhodnutí o námitkách stěžovatele stalo nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů (zákonem chráněný zájem).
52. Vzhledem ke skutečnosti, že pro zadavatele ze zákona jednoznačně vyplývá povinnost přezkoumat a vyřídit námitky proti jeho postupu v zadávacím řízení, tuto jemu uloženou povinnost zadavatel v případě šetřené části 3 veřejné zakázky nesplnil, když se námitkami stěžovatele z věcného hlediska vůbec nezabýval. Pochybení v podobě nepřezkoumání námitek stěžovatele, kterého se zadavatel dopustil, je přitom možné hodnotit vzhledem k účelu, jehož má být institutem námitek dosaženo, jako závažné, neboť se v tomto případě nejedná o situaci, kdy by se zadavatel opomenul vyjádřit v rámci rozhodnutí o námitkách k dílčí namítané skutečnosti (námitky by tedy vyřídil jen zčásti), příp. zaslal rozhodnutí o námitkách opožděně, nýbrž veškeré námitky, které mu byly stěžovatelem doručeny, zcela ignoroval.
53. Úřad při zvažování výše pokuty přihlédl z hlediska přitěžujících okolností ke skutečnosti, že v důsledku protiprávního jednání obviněného se stěžovatel vůbec nedozvěděl o postoji obviněného vůči jím namítaným skutečnostem obsaženým v podaných námitkách. Legitimní očekávání stěžovatele, že na jeho námitky bude ze strany obviněného náležitě a včas reagováno, tak nebylo naplněno a naplněn nebyl ani základní účel námitek, tedy především odůvodnění postoje obviněného k nim a sdělení skutečnosti, proč námitky z věcného hlediska příp. odmítá, pokud tak obviněný učiní.
54. Jako polehčující okolnost lze zohlednit skutečnost, že se zadavatel v rámci dalšího průběhu zadávacího řízení musel s námitkami stěžovatele ze dne 24. 4. 2017 s ohledem na povinnost dle § 263 odst. 5 zákona vypořádat, jelikož rozhodnutí zadavatele o námitkách stěžovatele, kterým zadavatel odmítl námitky dle § 245 odst. 3 zákona, přestože stěžovatel byl osobou oprávněnou k podání námitek, Úřad zrušil rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0189/2017/VZ-19785/2017/542/ODv ze dne 30. 6. 2017, které nabylo právní moci dne 3. 10. 2017, přičemž v konečném důsledku byl dopad (tj. věcné nepřezkoumání námitek) v rámci dalšího postupu zadavatele ve vztahu k zákonem chráněnému zájmu eliminován.
55. Při určení výše pokuty vzal Úřad v úvahu i ekonomickou situaci obviněného, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. V této situaci Úřad přihlédl i k finančním možnostem obviněného a stanovenou pokutu posoudil vzhledem k výši finančních prostředků, jimiž obviněný disponuje. Z údajů uvedených ve výroční zprávě obviněného za rok 2016 (dostupné na http://www.rozhlas.cz/rada/dokumenty/_zprava/vyrocní-zprava-rady-cro-o-hospodareni-

ceskeho-rozhlasu-za-rok-2016--1751124) Úřad zjistil, že jeho zisky se pohybovaly v řádu milionů Kč. Stanovenou pokutu tak je obviněný vzhledem ke svým finančním možnostem schopen uhradit. Výše pokuty s ohledem na zvažovaná kritéria a zákonný limit vyhovuje podmínce přiměřenosti a nemůže zvláště negativním způsobem ovlivnit ekonomickou situaci obviněného.

56. Pokuta uložená obviněnému za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit mimo jiné dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona. Po zvážení všech okolností případu Úřad při určení výměry uložené pokuty preferoval právě preventivní charakter uložení sankce. Úřad po zohlednění všech výše uvedených okolností ukládá obviněnému pokutu ve výši 25 000 Kč, přičemž stanovená výše pokuty je na spodní hranici zákonné sazby, přesto dle Úřadu naplňuje vzhledem k okolnostem případu obě výše uvedené funkce právní odpovědnosti.
57. S ohledem na výše uvedené Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto příkazu.
58. Pokuta je splatná do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj – pracoviště Brno zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO zadavatele.

POUČENÍ

Proti tomuto příkazu lze podle § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho oznámení, a to u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Lhůta pro podání odporu běží ode dne následujícího po dni doručení tohoto příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřípustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřípustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží:

Český rozhlas, Vinohradská 1409/12, 120 00 Praha

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy